

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ โครงการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนและบุคลากรภาครัฐ
ในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาววงศ์ระวี ศรีสวัสดิ์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.พรทิพย์ เขียรธีรวิทย์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบรายจ่ายของเงินที่ได้รับจากโครงการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนและบุคลากรภาครัฐ และเพื่อวัดระดับความพึงพอใจของผู้ที่ได้รับเงินจากโครงการดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม จำนวน 339 ราย กลุ่มบุคลากรภาครัฐ จำนวน 55 ราย และกลุ่มบุคลากรโรงเรียนเอกชนจำนวน 6 ราย รวมทั้งสิ้น 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวัดระดับความพึงพอใจใช้สถิติแบบลิเกิตสเกล

ข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่พบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีผู้ได้รับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพจำนวน 193,846 คน คิดเป็นงบประมาณในส่วนนี้เท่ากับ 387.7 ล้านบาท ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในธุรกิจขนส่ง มีระยะเวลาการทำงาน 6 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วง 5,001-10,000 บาท กลุ่มบุคลากรภาครัฐส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว มีระยะเวลาการทำงาน 8 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทแต่ไม่เกิน 15,000 บาท กลุ่มบุคลากรโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่เป็นครู มีระยะเวลาการทำงาน 9 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทแต่ไม่เกิน 15,000 บาท

กลุ่มผู้ได้รับเงินจากโครงการช่วยเหลือค่าครองชีพดังกล่าวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารของโครงการจากสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ขึ้นแบบคำขอรับเงินช่วยเหลือและรับเช็คธนาคารผ่านหน่วยงานที่สังกัด และเมื่อได้รับเช็คแล้วจะนำเช็คไปเบิกเป็นเงินสดภายในวันเดียวกัน จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือมีจำนวนเพียง 2,000 บาท ส่วนใหญ่จึงนำไปใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ซื้ออาหารและเครื่องคั้น ส่วนการนำเงินไปออมในรูปแบบการฝากเงินกับธนาคารและการประกันชีวิตมีเพียงส่วนน้อย ผู้ที่นำเงินไปฝากกับธนาคารส่วนใหญ่เป็นครูโรงเรียนเอกชน นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มผู้ได้รับเงินช่วยเหลือไม่มีการนำเงินไปซื้อหลักทรัพย์และทองคำเลย

กลุ่มผู้ได้รับเงินจากโครงการช่วยเหลือค่าครองชีพ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านนโยบายการให้เงินช่วยเหลือค่าครองชีพระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจทางด้านจำนวนเงินที่ให้ความช่วยเหลือ ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการของรัฐบาล ด้านวิธีการในการขอรับเงินช่วยเหลือ ด้านระยะเวลาตั้งแต่ลงทะเบียนขอรับเงินค่าครองชีพจนถึงวันรับเช็ค และด้านรูปแบบของการให้เงินช่วยเหลือ และยังมี ความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และสถานที่ในการรับเช็คในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจทางด้านความรู้ความเข้าใจ ความชัดเจนและถูกต้องในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของเจ้าหน้าที่ ความสามารถในการแก้ไขปัญหา มนุษยสัมพันธ์ และความเต็มใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และความเพียงพอของเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม ตลอดจนความเหมาะสมของสถานที่รับเช็คธนาคาร

Independent Study Title	The Government Program of Living Allowance in Chiang Mai Province	
Author	Ms. Wongrawee Srisawat	
Degree	Master of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Assoc.Prof.Porntip Tianteerawit	Chairperson
	Assoc.Prof.Dr.Sasipen Phuangsaichai	Member

ABSTRACT

The objectives are to study the spending patterns out of living expenses subsidy given to the qualified general people and government employees and to measure the satisfaction levels of the beneficiaries of this welfare program. Data and information were compiled by questionnaire interview from 400 sampled populations which could be distinguished into 339 insured persons in social security system, 55 government employees, and 6 private school personnel. Descriptive statistics and Likert Scale were used as basis for the analysis.

According to official records of Chiang Mai Provincial Social Security office, so far 193,846 individuals in Chiang Mai Province had received living expenses subsidy totaling 387.7 million baht budget, It was found from the present study the those sampled beneficiaries who were the insured persons in the social security system in most cases could be characterized as workers in the transportation business, having been working for 6 years, and earning 5,001-10,000 baht average monthly income. Those categorized as government employees were mainly the permanent hired and temporary hired workers, with 8 year employment history, and having average monthly income over 10,000 baht but no more than 15,000 baht. The majority of private

school personnel samples were teachers, having been working for 9 years on the average, and having monthly income over 10,000 baht but less than 15,000 baht.

The samples under study reported quite commonly that they received the information concerning this welfare program from television and newspaper media, filed the request to obtain the living expenses subsidy and received the checks for subsidy payment through the offices of their own affiliation, and cashed the checks immediately one the same day. Since the subsidy was only 2,000 baht per persons, most of them spent the money for daily living expenses namely for buying consumption goods, food and beverage. Only a few beneficiaries saved the money in the form of bank deposit or life insurance policy and the majority of those who saved the money in banks were private school teachers. None of the beneficiaries were found to use the money for buying securities or gold.

The majority of the beneficiaries from this living expenses subsidy program rated their satisfaction at moderate degree on the overall policy and on the aspects of amount of subsidy, information publicity concerning this government program, the filing procedure to obtain the subsidy, the time lapse from registration to check arrival, and the form of financial assistance. With respect to the administration of this program, most samples also expressed their satisfaction as moderate for the clear and correct understanding and information provision on the part of responsible officers, the capability in solving problems and adequacy of the Social Security Office's personnel, and the suitable arrangement for place to get the checks for subsidy payment.